

Publicerad 2009-04-20 10:30 av Staffan Welroos

till min 14 månaders dotter...

Älgen och katten (Agnes #12)

armarna flaxar när
en skata sätter sig på
balkongräcket

den flyger iväg
hon börjar snurra runt

hon har upptäckt
att man snurrar
om man bara går
med den ena foten

och när hon fikar
med sin lilla teservis
av plast
får alltid
älgen och katten
smaka

jag går och dricker lite vatten
försvunnen

'agnes'
ropar jag

'baba'
svarar hon
från garderoben
hon gått in i

hon sitter där med
älgen och katten
i högsta hugg

älgen får
gallopera på väggen
och katten får

en puss

jag blåser några såpbubblor
nappen guppar frenetiskt
hon jagar varenda en

hon upptäcker skurhinken
i ett hörn
och börjar låta
missnöjt

hon vill ner i den
bli runtturen

okej då
med vetskapen att
hon aldrig kommer
vilja sluta

bär runt henne
i två timmar
tills mina armar domnar

hon börjar gråta
när jag lyfter upp henne
och håller krampaktigt
i älgen och katten
i varsin hand

dags för välling
och tupplur
äntligen

men ändå
längtar jag tills
hon vaknar igen...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Staffan Welroos med Poeter.se id #23748 innehar upphovsrätten